Р Е Ш Е Н И Е
№ 40413

гр. София, 19.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 18.09.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева
ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова
Цветелина Гоцова

при участието на секретаря Елена Гюрова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **10165** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), подадена чрез упълномощения процесуален представител юрк. Д. Д., срещу решение № 2504 от 02.07.2026 г., постановено по АНД № 4931/2026 г., 134-ти състав. С него е отменен Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата (ЗП) № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на В. В. О. на основание чл.179, ал.3 във вр. с чл.187а, ал.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложена глоба в размер на 300 лева за нарушение по чл.139, ал.6 от ЗДвП.

С касационната жалба се твърди неправилност на обжалваното решение и се иска отмяната му и постановяване на решение, с което да се потвърди обжалваният ЕФ. Касаторът счита, че електронният фиш се генерира в електронната система на по-късна дата след обмен на данни с други регистри, поради което датата на нарушението не съвпада с датата на генериране, както и че всяко действие на административнонаказващия орган (генериране, опит за изпращане, обработка) прекъсва давността, при което приложим счита, че е срокът по чл.81, ал.3 от НК.

Ответникът – В. В. О., чрез упълномощения процесуален представител адв. К. Н., оспорва жалбата като неоснователна.

Участвалият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба

Настоящият XIV касационен състав на Административен съд – София град намира касационната

жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.
Разгледана по същество, жалбата е и основателна.
Производството пред СРС е образувано по жалба на В. В. О. против Електронен фиш № [ЕГН], издаден от АПИ, с който за извършено на 08.03.2023 г. нарушение по чл.139, ал.6 от ЗДвП, на основание чл.179, ал.3 във вр. с чл.187а, ал.1 от ЗДвП, му е наложена глоба в размер на 300 лева.
За да отмени електронния фиш, районният съд е приел, че е изтекла тригодишната давност за преследване по чл.80, ал.1, т.5 от НК във вр. с чл.11 от ЗАНН.
Настоящият касационен състав не споделя този правен извод.
В касационната жалба се твърди, че електронният фиш се генерира по-късно в електронната система след връзка с други електронни системи, откъдето се изтеглят данните за собственика на ППС, с което е извършено нарушението, неговият адрес и др., поради което датата на нарушението не съвпада с датата на издаването на ЕФ, както и че всяко действие на административнонаказващия орган, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването прекъсва давността. Доказателства в тази насока не са представени от касатора, но и не са събрани от районния съд.
Законодателят е регламентирал срок, в който компетентният административнонаказващ орган може да упражни правомощията си и да наложи административно наказание за извършеното нарушение, като с изтичането на погасителната давност се преклудира възможността да бъде ангажирана отговорността на нарушителя, дори когато нарушението е доказано по безспорен начин.
По отношение на давността ЗАНН препраща към Наказателния кодекс (НК), като в чл.11 от закона се посочва, че относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на Общата част на НК, доколкото в ЗАНН не се предвижда друго. Съгласно чл.80, ал.1, т.5 от НК във вр. с чл.11 от ЗАНН, административнонаказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години. Разпоредбата на чл.81, ал.2 от НК във вр. с чл.11 от ЗАНН предвижда, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. Нормата на чл.81, ал.3 от НК изрично разпорежда, че независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл.80 от НК. При предвиден срок по чл.80, ал.1, т.5 от НК от три години, абсолютната давност, с изтичането на която административнонаказателното преследване се изключва окончателно, е четири години и шест месеца от датата на извършване на нарушението.
В конкретния случай нарушението е извършено на 08.03.2023 г., поради което абсолютната погасителна давност изтича на 08.09.2027 г. и следователно към настоящия момент тя не е изтекла.
В същото време не може да се приеме, че е изтекъл и срокът по чл.80, ал.1, т.5 от НК, тъй като посоченият текст изрично поставя като начало на тази давност възбуждането на административнонаказателното преследване, а не датата на извършване на нарушението, както е приел районният съд.
В случая районният съд не е събрал и доказателства за предприети от административнонаказващия орган действия, които да се отчетат като прекъсващи давността. Не се установява кога е издаден обжалваният ЕФ, кога е установен собственикът, респ. ползвателят на автомобила, какви действия за връчване на нарушителя на фиша са предприети. Съдът не е формирал каквито и да било фактически установявания и правни съображения за законосъобразността на оспорения пред него електронен фиш по същество (относно реквизитите

на фиша, техническата изправност на системата, доказаността на липсата на заплатена винетна такса и материалната законосъобразност на санкцията), при което произнасянето на касационния съд по тези въпроси за първи път би лишило страните от една съдебна инстанция.
Констатираната липса на мотиви по същество прави невъзможна касационната проверка на решението и преценката за правилно приложение на материалния закон, което съставлява съществено нарушение на процесуалните правила. Поради това искането на касатора за потвърждаване на електронния фиш от касационната инстанция не може да бъде уважено. На основание чл.222, ал.2, т.1 от АПК след отмяна на решението делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС.
Предвид изхода на спора разноски за производството пред настоящата инстанция не следва да се присъждат. По въпроса за разноските на основание чл.226, ал.3 от АПК следва да се произнесе районният съд при новото разглеждане на делото.
Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. второ и чл.222, ал.2, т.1 от АПК, Административен съд – София град, XIV касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2504 от 02.07.2026 г., постановено по АНД № 4931/2026 г., 134-ти състав, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, и
ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: